

822

1832. Ἐν Νάξῳ. Δηλοποιήσις, ἀπὸ 5 Νοεμβρίου, τοῦ «καντζελαρίου τῆς βρετανῆς κονσολαρικῆς Καντζελαρίας», ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, χφ. 130 ἀριθ. 3. Δηλοποιεῖ πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς ὠρισμένων ἀκινήτων, ὅτι ὁ ἄρχος Φ. ἔχει λαμβάνειν παρὰ τῆς μητρὸς τῶν πωλητῶν ὠρισμένην ποσότητα χρημάτων καὶ εἰδοποιεῖ τοὺς ἀγοραστὰς, ὅτι ἐκ τοῦ τιμήματος δέον νὰ κρατήσουν τὸ ποσὸν τοῦτο, «διότι ἂν παραβλέψετε καὶ δὲν τὰ κρατήσετε, διὰ τὰ παραλάβῃ ὁ διαληφθεὶς Φ. . . . θέλουν ἀγροικοῦνται εἰς βάρος σας, τὰ τὰ ἀποκρίνεσθε . . .».

823

1832. Ἀνακοίνωσις Ὑψ. Πύλης πρὸς ἐκπροσώπους τῶν τριῶν Μ. Δυνάμεων, τῆς 10 Δεκ., περὶ τῶν χορηγηθέντων τῇ Σάμῳ προνομίων, ἐν 451, σ. 181–183.

824

1832. Πολιτικὸν Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, τῆς 15 Μαρτίου, τῆς Ε' Συνελεύσεως (Ἀργους–Ναυπλίου), ἐν 229, σ. 95–135. (Ἀρθρα 294).

« . . . 118. Τὸ Νομοθετικὸν χρεωστεῖ, κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ σύνοδον, τὰ σκεφθῆ περὶ συντάξεως Κωδίκων, Πολιτικῶν, Ἐγκληματικῶν καὶ Διαδικαστικῶν.

. . . 265. [Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία] δικάζει κατὰ τοὺς γραπτοὺς νόμους τοῦ Ἔθνους.

. . . 288. Αἱ ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν σχέσεων πηγάζουσαι συμφωνίαι καὶ αἱ ἀπὸ συναλλαγμάτων ὑποθέσεις, αἱ γενόμεναι πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, θέλουν δικάζεσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τὰς βάσεις ἐφ' ὧν στηρίζονται, χωρὶς νὰ παραβιάζονται εἰς τὸ παραμικρὸν τὰ ἔγγραφα καὶ αἱ συνθῆκαι αἱ γενόμεναι ἐπὶ καλῇ πίστει καὶ κατὰ τὰς ἐπικρατούσας τοπικὰς συνηθείας. Τὰ δὲ περὶ γάμων, θέλουν φυλάττεσθαι ἀπαράβατα, ὅπως ἂν ἔγιναν μέχρι τοῦ παρόντος.

. . . 291. Ἔως ὅτου δημοσιευθῶσι κώδικες νόμων, κατὰ τὸ 118 ἄρθρον, οἱ βυζαντινοὶ νόμοι τῶν ρωμαίων καὶ χριστιανῶν αὐτοκρατόρων, τὸ Ἀπάνθισμα τῶν Ἐγκληματικῶν Νόμων τῆς Β' Ἐθν. Συνελεύσεως καὶ οἱ παρὰ τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας δημοσιευόμενοι, ἔχουν ἰσχύν. Εἰς δὲ τὰ ἐμπορικὰ ἰσχὺν νόμου ἔχει ὁ ἐμπορικὸς τῆς Γαλλίας Κώδικς. Καὶ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ὡσαύτως ἔχουν ἰσχὺν οἱ παραδεδεγμένοι γαλλικοὶ στρατιωτικοὶ Νόμοι . . . ».

825

1832. «Κώδηξ τῶν προικῶν,

ὅπου κοινῶς ἀπὸ ὅλα τὰ χωρία τοῦ Βηλαετίου μας Ζαγορίου ἀπεφασίσθη καὶ μὲ ἀθθεντικὴν προσταγὴν τοῦ Σαδηαζέμ ἐφένδη μας», τῆς 8 Μαΐου, ἐν 43, σ. 37–41, ἐν 368, σ. 228–229 καὶ ἐν 312, σ. 352–357, ἐξ ἄρθρων 13.

(Εἰς 19 χωρία) «Ἐπειδὴ καὶ ἕως τώρα ἐβαστοῦσαν μετριότητα ἀνάλογον τῆς καταστά-

σεως ἐνὸς ἐκάστου βαθμοῦ, διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θέλουν βαστάζει τὸν ἴδιον δρόμον . . .». (Εἰς 3 ἄλλα χωρία) α' τάξις 1500 γρόσια, β' 1100, γ' 900 καὶ δ' 600. «διὰ μετρητά, φορέματα, κρεββατοστρώσι καὶ πεσχεσλίκια συγγενικά».
(εἰς 7 ἄλλα χωρία) 3000, 2000, 1300 καὶ 750 γρόσια.
(εἰς ἄλλα 10 χωρία) 4000, 3000, 2000 καὶ 1000 γρόσια.
(ἄρθρον 5) «Αἱ λεγόμεναι χάριες, εἴτε εἰς μετρητά δοθῶσιν, εἴτε εἰς φορέματα . . . ὡς καὶ τὸ δακτυλίδι τοῦ Ἀρραβῶνος, χωρὶς νὰ ἐμπορῇ τις μήτε νὰ δόσῃ, μήτε νὰ λάβῃ τὸ παραμικρὸν ρουσφέτι διὰ προξενητλίκι».
(ἄρθρον 7) Ἐξαιροῦνται τὰ σακάτικα ἀποδεδειγμένως κορίτζια.
(ἄρθρον 12) «Ὅσοι ἄνδρες ἤθελον δόσει προγαμικάς δωρεὰς ἢ καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸν γάμον, εἰς τὰς γυναικῆς των, μὲ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα καμωμένα εἰς καιρὸν, ὅπου τὸ σπίτι εἶναι ἐλεύθερον ἀπὸ μπεκαγὲν τοῦ χωρίου, νὰ τὸ πάρῃ διὰ μπεκαγὲν τοῦ χωρίου».

826

1833. Πρόχειρον Νόμων, τὸ λεγόμενον ἡ Ἑ ξ ά β ι β λ ο ς, συλλεχθεῖσα ἀπὸ ὅλους τοὺς νόμους κατ' ἐκλογὴν καὶ ἐπιτομὴν καὶ συνταχθεῖσα οὕτω παρὰ . . . Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου καὶ μεταφρασθεῖσα παρὰ Κ(ωνσταντίνου) Κλονάρη. Ἐν Ναυπλίῳ . . .

827

1833. Πρᾶξις ΙΕ' τῆς Γερουσίας Ἰ ο ν ί ω ν Ν ή σ ω ν, ἀπὸ 20 Μαΐου, «διὰ τῆς ὁποίας ἀκυροῦνται ἰδιαίτεραι τινὲς φιδεῖκομισσιαρικαὶ διατάξεις, πρὸς εὐκολίαν τῶν συνοικεσίων», ἐν 389, σ. 23-24.

828

1833. Πρᾶξις ΚΕ' τῆς Γερουσίας Ἰ ο ν ί ω ν Ν ή σ ω ν, ἀπὸ 24 Μαΐου, «ἐπιτρέπουσα τὸν προικισμόν τῶν θηλυκῶν ἀπὸ ὁποιοῦδήποτε εἶδους φιδεῖκομισσιαρικῶν ἀγαθῶν, ὅτε ὁ προικίζων εἶναι ἐλλειπῆς ἐλευθέρων ἀγαθῶν», ἐν 389, σ. 37-38.

829

1833. Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 330, τῆς 22 Μαρτίου, τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας (Χ. Κλονάρης), πρὸς τοὺς ἐπαρχιακοὺς Εἰρηνοδίκας καὶ Δημογέροντας τῆς Ἐπικρατείας, περιέχουσα κατάλογον ἐξ ὀκτῶ ἐρωτημάτων («ζητημάτων»), περὶ τοπικῶν ἐθίμων, ἐν 288, σ. 153-156, ἐν 289, σ. 217-219 καὶ ἐν 49, σ. 160-163.
« . . . Διὰ νὰ συντεθῇ πολιτικὸς Κώδῃξ, σύμφωνος μὲ τὴν δικαιοσύνην, μὲ τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους καὶ μὲ τὰς χρεῖας τοῦ λαοῦ, εἶναι ἀνάγκη νὰ συμβουλευθῇ προηγουμένως ἡ Κυβέρνησις τὰς τοπικὰς συνηθείας . . . ».

